

Foti Egyházkötelezettség iskolaszabadság

Péter
és

október 6, 2013

Az egyházakkal, ha nem kapnának állami támogatást, tulajdonképpen minden rendben lenne. Mivel azonban kapnak, nem tekinthetők másnak, mint állami egyházaknak. Ha nem kapnának, akkor azok lehetnének, aminek lenniük kellene, intézményeknek, amelyek azért léteznek, mert valamilyen emberi igényt elégítenek ki.

Valamikor az egyházak állami intézmények voltak, és sok országban még ma is az egyik egyház szinte az állami egyház szerepét tölti be. Ennek ellenére nincsenek már törvények arról, hogy mindenkinek ehhez az egyházhoz kellene tartoznia. Azért sincs ilyen, mert az egyházakból több van, és többé-kevésbé egyenlőként kell őket kezelni. Ez a mai helyzet azonban hosszú, sokszor véres harcok után alakult ki. Nagyszerű, hogy aki templomba akar járni, az megteheti, és aki nem akar járni, annak ez nem kötelező. Az állami támogatás azonban hiba. Így előfordulhat, hogy egy egyház akkor is létezni fog, ha senki nem látogatja. Előfordul, hogy emberek egyházak tagjai, csupán azért, hogy az egyház megkapja az állami támogatást. (Ezért lehettem fél unokaöcsém keresztapja egy református egyházban zsidóként.) Intézmények, gondolnánk, azért vannak, mert biztosítják azt, hogy valamiféle emberi természetes emberi tevékenység biztonságosabban folyjék.

Az iskola egy intézmény, ezek szerint biztosítja azt, hogy az a természetes emberi tevékenység, aminek folyamán a felnőttek a gyerekeket oktatják biztosan, és biztonságosan megtörténjen. Ön, aki ezeket a sorokat olvassa biztosan érzett már hasonlót: szeretné egy gyereknek elmagyarázni, hogy miért dörög az ég, hogy hogyan kell egy fociklubot megszervezni, vagy hogyan kell

népszerűséget szerezni ahhoz, hogy valaki elnök legyen. Az iskola ma az állami Egyházzal hasonló intézmény. Ide muszáj járni, erre törvények vannak.

Mikor jön el majd az az idő, amikor az iskolával ugyanaz fog történni, mint az állami Egyházzal történt? Mikor jön majd el az idő, hogy a család, és ezen belül is egy gyerek döntése lehet, hogy melyik iskolába kíván járni, és egyáltalán iskolába kíván-e még járni egyáltalán. És ha oda kíván járni, akkor pénzével fogja támogatni azt az iskolát, mert az iskolától cserébe kap valamit, amit értékesnek tart? Az egy állami Egyházba a családok együtt mentek. Meghallgatták a misét, és hazamentek. Az iskolába a család csak a gyereket küldi. A hét hét napjából ötben. A felnőttek csak ritkán lépik át a küszöböt. Kényelmes nekik. Az iskoláért nem kell fizetni, az iskola a hét hét napjából ötben nyitva van, az iskolában a gyerek biztonságban van, nem kell félni, hogy elüti az autó. Az iskolában kész a tanterv arra, hogy mit tanuljon a gyerek. Az iskolában kiképzett személyzet tartózkodik, aki megtanulta, hogy hogyan kell bánni a gyerekekkel. Az iskolai személyzet képes arra, hogy megítélje, hogy a gyerek mennyire sajátította el e tananyagot, és ezért mire lesz képes a gyerek később az életben. A jó jegyek azt bizonyítják majd otthon, hogy a gyerekeknek van jövője, lehetősége van arra, hogy egy jó iskolában tanuljon tovább, hogy jó állása legyen, jól keressen stb. stb. Ha a gyerek rossz jegyet hoz haza, akkor ez annak következménye, hogy nem elég okos, és ennek következtében majd, egy nem olyan jó iskolában folytathatja tanulmányait, nem lesz olyan jó állása, mint a jó osztályzatot kapott társának, de azért dolgos tagja lesz a társadalomnak. Ha pedig még ennél is rosszabb hírek jönnek a gyerekről, hogy az rendetlen, szemtelen a tanárokkal, esetleg iskolát kerül, akkor bizony ideje kétségbe esni, és arra gondolni, hogy valami nagy baj van a gyerekekkel. Mintha igaza lenne az egyháznak, hogy bűnösnek születünk, és hogy ezért a gyereket büntetni kell, és rá kell venni arra, hogy elhiggye, hogy mindazt az ő érdekében tesszük.

Az egész kép azonban hamis. A jó jegyek nem jelentik azt, hogy valaki jó ember. A rossz jegyek nem jelentik azt, hogy valaki buta. A jó viselkedés az iskolában nem prognosztizálja azt, hogy valakiből felelősségteljes ember lesz. A jó jegy inkább annak bizonyítéka, hogy a gyerek hajlamos elfogadni az iskola filozófiáját, hogy az ő saját érdeklődése érdektelen. Az egész iskola átka az, hogy mindenkire kötelező.

2009 május, Guntramsdorf – Ausztria